Η ΘΕΙΑ ΚΑΙ ΙΕΡΑ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

Ψαλλομένη κατὰ τὴν Δεκάτην πέμπτην τοῦ Δεκεμβρίου.

Ἐρανισθεῖσα μὲν ὑπὸ τοῦ Ἱεροσοφολογιωτάτου Κυρίου
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΡΙΟΥ

Νῦν τὸ δεύτερον τύποις ἐκδοθεῖσα δι' ἀδείας καὶ προτροπῆς τοῦ Παναγιωτάτου ἡμῶν Δεσπότου, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου
Κυρίου Κυρίου

ΙΕΡΕΜΙΟΥ

Συνδρομῇ μὲν οὐκ ὀλίγῃ τοῦ τιμιωτάτου Μαργαρίτου, χατζῆ Μαργαρίτου γέναρη, καὶ τῶν τιμιωτάτων πραγματευτῶν Αὐταδέλφων κὺρ Ἰωάννου, καὶ κὺρ Παναγιώτου Βαρβάτων, καί τινων ἄλλων Χριστιανῶν.

Ἐπιστασίᾳ δὲ τοῦ Πανοσιωτάτου Ἡγουμένου τῆς κατὰ τὴν Νῆσον Νάξον Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου, Κυρίου ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ ΒΑΡΒΑΤΟΥ, εἰς ἣν καὶ ἀνετέθη παρ' αὐτῶν χάριν ψυχικῆς ὠφελείας τῶν ἐκεῖ ἐτησίως ἑορταζόντων.

Προστασίᾳ δὲ ποιμαναρχοῦντος θείῳ ἐλέει τοῦ Πανιερωτάτου ἁγίου Παροναξίας Κυρίου Ἱεροθέου.

Ἐπιθεωρίᾳ δὲ καὶ ἐπιδιορθώσει Δευτερεύοντος Γερασίμου Βυζαντίου.

Ἐν τῷ τοῦ Πατριαρχείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως Τυπογραφείῳ. Ἐν Ἔτει αωιά. 1811.

Ἡμεῖς οἱ κατὰ τὸν ὑψηλὸν προσκυνητὸν Ὁρισμὸν ἀποκαταστάθόντες Συνοδικῶς Προστάται τῆς ἐν τῷ Πατριαρχείῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Τυπογραφίας δηλοποιοῦμεν ὅτι ἡ παροῦσα ᾀσματικὴ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου, Συνοδικῇ ψήφῳ ἐκ πολλῶν παροραμάτων τε καὶ σφαλμάτων ἐκκαθαρθεῖσα, Καὶ ὡς μὴ περιέχουσά τι ἐναντίον τῇ ἁγίᾳ ἡμῶν Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πολιτικῇ διοικήσει, ἀναγινωσκέσθω ἀνυπόπτως παρὰ τοῖς εὐσεβέσι Χριστιανοῖς.

αωιά. Νοεμβρίου ιέ.

Ἱερεμίας Ἐλέῳ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ὁ Ἐκλαμπρότατος καὶ Περίβλεπτος μπεϊζαδὲς Παναγιωτάκης Μέγας Διερμηνεὺς τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας.

Ὁ Ἐφέσου Διονύσιος. Ὁ Κυζίκου Κωνστάντιος.

Ὁ Μέγας Λογοθέτης Ἀλέξανδρος Μάνος.

Ὁ Μέγας Σκευοφύλαξ Κωνσταντῖνος Νέγρης.

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

Εἰς τοὺς Φιλοτιμησαμένους τὴν εἰς τὸ Κοινὸν τῆς βίβλου ἔκδοσιν.

Τῆς πρώτης ἐγὼ τάξεως μετὰ τοῦ Ἡσιόδου,
τίθημι τῶν ἐπαινετῶν, ὡς οἶμαι μετὰ λόγου·

Τοὺς ἐξ οἰκείας ἀγαθῆς, καὶ Φιλοκάλου γνώμης,
διὰ δαπάνης οὐ σμικρᾶς κοινώσαντας τοῖς ὅλοις.

Καὶ δωρεὰν παρέχοντας οἰκείοις τε καὶ ξένοις,
τὴν βίβλον ταύτην, ὅθεν δεῖ σέφεσθαι τοῖς ἐπαίνοις.

Οἷς ἀποδῴη Κύριος τὰς ἀμοιβὰς ἀξίας,
λιταῖς Ἱερομάρτυρος καὶ Μητρός του Μαρίας·

Δι' ὧν ἀξιωθείησαν τῆς ἄνω Βασιλείας,
Πατρὸς Υἱοῦ καὶ Πνεύματος τῆς θείας Θεαρχίας· Ἀμήν.

Ὁ ταπεινὸς ἱκέτης.

Καλλίνικος.

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΤΟΡΙΚΑΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΕ ΚΑΙ ΘΕΟΠΡΟΒΛΗΤΕ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΑ ΣΜΥΡΝΗΣ ΚΥΡΙΕ ΑΝΘΙΜΕ, Πάτερ ἐν Χριστῷ σεβασμιώτατε.

Ἐκ πολλῶν ἀναντιῤῥήτων λόγων εἰμὶ πεπληροφορημένος ὁ ταπεινότατος δοῦλος τῆς Πανιερότητός σου, πόσον κατακυριεύει τὴν ψυχήν σου ἡ ἀκάθεκτος περὶ τὰ καλὰ σπουδή, καὶ ἡ πατρικὴ ἀγάπη τῶν ὁπωσδήποτε συντελούντων εἰς κοινὴν ὠφέλειαν τῶν ἀνθρώπων. ἡ νῆσος τῶν Ναξίων, καὶ ἡ πόλις τῶν Σμυρναίων συμμαρτυροῦσι τοῦ πράγματος τὴν ἀλήθειαν, κηρύττουσαι πανταχοῦ τὸ πλῆθος τῶν ἀρετῶν σου, ἡ μὲν ὡς πατρὶς διηγουμένη τὸ εὐάγωγον καὶ προσηνὲς τῆς παιδικῆς σου ἡλικίας, ἡ δὲ ὡς μάνδρα, ὑπὸ τὴν ποιμαντικήν σου ῥάβδον, ὁμολογοῦσα τὴν τελειότητα τῆς φρονήσεώς σου, καὶ τὴν ἄγρυπνον φροντίδα σου πρὸς σωτηρίαν τῶν ποιμαινομένων. ἐν συντόμῳ ἀφ' ἑκατέρας ὁ λόγος ὑπόπτερος διαφοιτᾷ, καὶ πρὸς πάντας ἀναγγέλλει τὸ μεγαλοφυὲς τοῦ νοός σου, καὶ τῆς γνώμης σου τὸ θεοφιλές, ἐξ ὧν ἀκριβέστατα συναπαρτίζεις τοῦ καλοῦ ποιμένος τὸν λαμπρότατον χαρακτῆρα, καὶ τὸν περιφανέστατον ὑπογραμμὸν τῆς εὐαγγελικῆς ἀρετῆς.

Ταῦτα πάντα παρακινοῦσι δικαίως ἐμὲ τὸν εὐτελῆ συμπατριώτην καὶ δοῦλόν σου, νὰ προσφέρω πρὸς τὴν Πανιερότητά σου ταύτην τὴν Πανηγυρικὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου, τυπωθεῖσαν ἤδη τὸ δεύτερον δαπάνῃ τινῶν Χριστιανῶν, ἐλπίζων ὅτι καὶ διὰ τῆς πρὸς αὐτὸ εὐεργεσίας, ἀναγκαιοτάτης οὔσης, θέλεις ἐπιβεβαιώσει τὴν πρὸς τοὺς συμπατριώτας κοινοτέραν εὐμένειαν. δέξαι δὴ τὴν προσφορὰν ὡς ἐξ αὐτῆς τῆς πατρίδος σεβασμιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, καὶ μὴ μὲ ἀπαξιώσῃς τῆς ἐλπίδος, καὶ τῆς κατωτάτης τάξεως τῶν εὐτελεστέρων σου δούλων.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμιωτάτης Πανιερότητος.

Ταπεινότατος καὶ ὑποκλινέστατος ἱκέτης.

Καλλίνικος.

ΠΡΟΟΙ'ΜΙΟΝ.

Ἐπειδὴ αἱ τῶν Ἁγίων Μνῆμαι ϗ Ἀκολουθίαι, ἀποβλέπουσιν εἰς δόξαν τοῦ δοξάσαντος αὐτοὺς Κυρίου ϗ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ· ϗ εἰς ἀρετὴν διεγείρουσι τοὺς ῥαθύμους, διὰ νὰ μιμῶνται τὰ θεάρεστα αὐτῶν ἔργα, δικαίως λοιπὸν ϗ πανσόφως ἡ τοῦ Χριστοῦ ἡμῶν ἁγία Ἐκκλησία τὴν τούτων ἑκάστου Ἀκολουθίαν εἰς τὴν μνήμην αὐτοῦ ἀναγινώσκεσθαι ἐθέσπισεν, ὡς ἐν τοῖς Μηναίοις ἐμφαίνεται. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἔντισι μέρεσι τῆς οἰκουμένης, οἱ μὲν μᾶλλον, οἱ δὲ ἧττον διὰ τὰ ἑαυτῶν δοξάζονται θαύματά τε ϗ λείψανα, διὰ τοῦτο ϗ οἱ μεταγενέστεροι κατὰ μίμησιν τῶν ἀρχαίων ὑμνογράφων, ἔνθα τινὸς Ἁγίου εὑρίσκεται λείψανον, ἢ κατ' ἰδίαν θαυματουργία τις αὐτοῦ ἐνεργεῖται, οὐ διαλείπουσι τροπαρολογοῦντες εὐλαβῶς, καί τι πλέον προσθέμενοι τῆς ἐν τοῖς Μηναίοις ἐτησίου Ἀκολουθίας, εἰς τιμὴν τοῦ Ἁγίου ἐκείνου, καλῶς ποιοῦντες. Ὅτι βέβαια ὅπου λείψανον, ϗ Ναὸς Θεῖος αὐτοῦ ἐστὶν, ἐκεῖ δικαίως, ϗ πλέον τῶν ἄλλων τῆς οἰκουμένης μερῶν, ὀφείλεται ἡ Εὐλάβεια εἰς τὸν αὐτὸν Ἅγιον. Πολλὰ δὲ τὰ θαύματα τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου ϗ ἐν τῇ Νήσῳ Νάξῳ, ὅπου κεῖται Μονὴ ϗ μέρος τι τοῦ λειψάνου εὑρίσκεται τοῦ Ἱερομάρτυρος. Ὠκοδόμηται δὲ ἡ ἱερὰ αὐτη Μονὴ ἐν τῇ εἰρημένῃ Νήσῳ κατὰ τὸ χωρίον Σαγγρὶ λεγόμενον, ὑπό τινος εὐσεβοῦς Γεωργίου, ἐκ τῆς γενεᾶς τῶν Βαρβάτων ἐπικαλουμένων, ἐκ θεμελίων ἀνεγερθεῖσα. ϗ μετερχομένη κατὰ διαδοχὴν εἰς τοὺς συγγενεῖς ἐκείνου τοῦ πρώτου κτίτορος, εὑρίσκεται σήμερον ὑπὸ τὴν προστασίαν ϗ Ἡγουμενίαν τοῦ Πανοσιωτάτου Ἡγουμένου κὺρ Καλλινίκου Βαρβάτου, ὅς τις φροντίσας ἐξέδωκε τύποις τὴν παροῦσαν ἀκολουθίαν, συνδρομῇ δέ τινι τοῦ τιμιωτάτου κὺρ Μαργαρίτου, χατζῆ Μαργαρίτου Γέναρη, ϗ τῶν τιμιωτάτων πραγματευτῶν αὐταδέλφων κὺρ Ἰωάννου, ϗ κὺρ Παναγιώτου Βαρβάτων, καί τινων ἄλλων Εὐσεβῶν Χριστιανῶν, ἵνα διανέμηται ἅπασι τοῖς ἑορτάζειν βουλομένοις τὴν ἐτήσιον μνήμην τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου, οὗ τῇ πρὸς Θεὸν μεσιτείᾳ γένοιτο αὐτοῖς ἐπιτυχεῖν τῆς αἰωνίου ϗ Μακαρίας ζωῆς.

ΜΗΝΙ

ΜΗΝΙ ΔΕΚΕΜΒΡΙΩ ΙΕ'.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τὰ παρόντα Στιχηρὰ, εἰς ϛ'. Ἦχος πλ. δ'.
Ὢ τοῦ παραδόξου Θαύματος.

Ὢ τοῦ παραδόξου Θαύματος, ὁ Εὐανθίας Καρπὸς, τῷ Θεῷ προσενήνεκται, ἀτελεῖ ἐν σώματι, Ἱεράρχης παντέλειος, ἀλλὰ ϗ Μάρτυς φρικταῖς αἰκίσεσι. Διὸ στεφάνοις διπλοῖς κατέστεψε, τοῦτον ὁ Κύριος, εὖ σοι δοῦλε γνήσιε, αὐτῷ εἰπὼν, δεῦρο συγκοινώνει μοι τῆς Βασιλείας μου.

Ὄντως Ἀποστόλων γέγονας, ὥσπερ τῷ χρόνῳ ἐγγὺς, οὕτω μάκαρ ἐν βίῳ τε, ϗ τῇ πίστει ὅμοιος, τὰ τῆς πλάνης σεβάσματα, πανσόφοις λόγοις. καταστρεψάμενος, ϗ Εὐσεβείας στύλος γενόμενος· ὧ σοὶ κραυγάζομεν, χαίροις Ἐλευθέριε, ϗ νῦν ἡμᾶς, ἕδρασον πρεσβείαις σου, ἐπὶ τῷ φόβῳ Χριστοῦ.

Ὅλον τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, καθυποτάξας τῷ νῷ, τῷ Χριστῷ καλλιέρημα, σεαυτὸν προσήγαγες, ϗ ἀμώμητον σφάγιον, φρικταῖς βασάνοις, ἀθλήσας ἔνδοξε, ϗ νῦν τῷ Θρόνῳ, αὐτοῦ παρίστασαι· τοὺς δεομένους σου, πάσης περιστάσεως ἐλευθερῶν. Καὶ γὰρ ἐλευθέριον, κλῆσιν ἐπλούτησας.

Ἕτερα ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Σκεῦος ἱερώτατον, Πνεύματος θείου γεγένησαι, τὴν ψυχὴν καθηράμενος, παθῶν ἱερώτατε, ἔνθα χρίσμα θεῖον, ἅγιον ἐδέξω. Ἀρχιεράρχης γεγονὼς, ϗ ποδηγέτης Λαοῦ θεόφρονος, ϗ Μάρτυς ἀπαράτρεπτος, τοῦ δι' ἡμᾶς πάθη φέροντος, ϗ ἀπάθειαν βλύσαντος, ἀθλητὰ Ἐλευθέριε.

Σώματος ἠλόγησας, αἰκιζομένου ταῖς μάστιξι, ϗ πυρὶ προσεγγίζοντος. Τὸν νοῦν γὰρ προσήλωσας, ἀνεικάστῳ πόθῳ, τῷ ὡραιοτάτῳ, κάλλει τοῦ Θείου ἐραστοῦ Οὗ τῷ γλυκείῳ ἐτρώθης ἔρωτι, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, Ἀρχιερέων ἀγλάϊσμα, ἀθλητὰ Ἐλευθέριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καλῶς

Καλῶς τὸν ἀγῶνάσε, τεθεαμένη τελέσαντα, ἡ καλῶς σε κυήσασα, τὸν ἴσον ποθήσασα, διανύσαι δρόμον, σοὶ περιπλακεῖσα, μέσον τοῦ σκάμματος Σοφὲ, καθάπερ Δάμαλις ἀποσφάττεται· μεθ᾽ ἧς ἐκδυσωποῦμένη σε, ὑπὲρ ἡμῶν Ἐλευθέριε, τὸν Σωτῆρα ϗ Κύριον, ἐκδυσώπει πανόλβιε.

Δόξα. ἦχος πλ. β΄.

Ἱεραρχῶν τὴν καλλονὴν, ϗ Ἀθλοφόρων κλέος, Δογμάτων ἀληθείας, ϗ Ἐκκλησίας Προστάτην εἰδότες σε, συνελθόντες Ἐλευθέριε, χρεωστικῶς εὐφημοῦμέν σε λέγοντες. Χαίροις ὁ τῆς Ἠπείρου Ποιμὴν, ϗ ἄδυτος Φωστὴρ, ϗ κράτος, ϗ στερέωμα· Χαίροις Χριστὸν ὃς ἠγάπησας, ϗ τὰ τῶν Τυράννων φόβητρα, μυκτηρήσας ὡς παίγνια· Χαίροις αἰκιζομένου ποικίλως ἐν βασάνοις, τοῦ σοῦ μὴ φεισάμενος σώματος, ὡς ἀλλοτρίου. Διὸ παμμάκαρ βοῶμέν σοι, ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, ἀδιαλείπτως πρόστηθι, τῶν πιστῶς ἐπιτελούντων, τὴν σεβάσμιον, ϗ πανένδοξον Μνήμην σου.

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός

Σπήλαιον εὐτρεπίζου. ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἥκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλόγου πράξεως ἡμᾶς τοὺς Γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες μαρτυρεῖτε Θαῦμα τὸ φρικτόν· ϗ Μάγοι ἐκ Περσίδος, Χρυσὸν ϗ Λίβανον ϗ Σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσαγάγετε· Ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρὸς, ὅνπερ ϗ κύψασα, δουλικῶς ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, ϗ προσεφθέγξατο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς πῶς ἐνεσπάρης μοι, ἢ πῶς μοι ἐνεφύης; ὁ λυτρωτής μου ϗ Θεός.

Εἴσοδος· Φῶς ἱλαρόν· ϗ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστι φρόνησις Ἀνθρώποις, ϗ ἡλικία Γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη, ϗ ζῶν μεταξὺ Ἁμαρτωλῶν μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ Σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ Ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, ϗ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας, μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς. Ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ Ψυχὴ αὐτοῦ· Διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ Λαοὶ ἰδόντες, ϗ

μὴ

μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις ϗ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ, ϗ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς Ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δικαίων Ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, ϗ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος· ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, ϗ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν ϗ ἡ ἀφ᾽ ἡμῶν πορεία σύντριμμα. Οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει Ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν Ἀθανασίας πλήρης. ϗ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, ϗ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, ϗ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς, ϗ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, ϗ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· Κρινοῦσιν ἔθνη. ϗ κρατήσουσι λαῶν, ϗ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτὸν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, ϗ οἱ Πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. Ὅτι χάρις ϗ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ, ϗ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς Ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, ϗ συναχθήσονται Ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τὶς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς, ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τὶς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς Μάρτυρας αὐτῶν, ϗ δικαιωθήτωσαν ϗ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι Μάρτυρες, ϗ ἐγὼ Μάρτυς Κύριος ὁ Θεὸς, ϗ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε ϗ πιστεύσητέ μοι, ϗ συνῆτε ὅτι ἐγώ εἰμί. ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεὸς, ϗ μετ᾽ ἐμὲ οὐκ ἔσται. ἐγὼ εἰμὶ ὁ Θεὸς, ϗ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῴζων· Ἐγὼ ἀνήγγειλα ϗ ἔσωσα· ὠνείδισα, ϗ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ Μάρτυρες, ϗ ἐγὼ Μάρτυς Κύριος ὁ Θεός. ὅτι ἀπ᾽ ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, ϗ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, ϗ τὶς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ ἅγιος Ἰσραήλ.

Εἰς τὴν λιτήν. ἦχος α΄.

Ὢ τῶν φρικτῶν ϗ νεανικῶν σου ἀγώνων, Ἐλευθέριε ἀοίδιμε. Σὺ γὰρ ἐπὶ Κραββάτου ἠνθρακωμένου ἁπλωθεὶς, ϗ Ἰχθύος δίκην ἐν Τηγάνῳ βληθεὶς, ϗ πάλιν ἐν χαλκῇ κατακλεισθεὶς Καμίνῳ, τοῦ παμφλάζοντος κάτωθεν

τῶθον πυρὸς, εὐψυχοτάτῳ λογισμῷ ὑπήνεγκας τὴν παμφάγον δύναμιν. Ὅθεν τοῦ Θεοῦ σε δοξάζοντος, δι' ὃν ταῦτα ἔπασχες, ἀβλαβὴς ἐν ἅπασιν, ὡς οἱ πάλαι Παῖδες διέμεινας. Ἐνήργει γὰρ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἐν σοὶ, καὶ διὰ σοῦ τὰ παράδοξα, πρὸς σωτηρίαν τῶν Ἀνθρώπων, ὡς μόνος Φιλάνθρωπος.

Ἐξ ἐλευθέρας ἀληθῶς, τῆς ἄνω γενόμενος Ἱερουσαλὴμ Θεόφρον, ἐκεῖθεν πρακτικῶς ἐπλούτησας, σὺν τῇ κλήσει, καὶ τρόπον ἐλεύθερον. Ταύτης οὖν καὶ ἡμᾶς γενέσθαι, ἐκτενῶς τὸν Χριστὸν δυσώπει, Ἀθλητὰ ἱερώτατε.

Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς Ἱεραρχίας σου ὅσιε Πάτερ, τὴν Στολὴν ἐφοίνιξας ταῖς ῥοαῖς τῶν Αἱμάτων σου. Ἐν μέσῳ δὲ τοῦ Σταδίου ἀνδρικῶς τελειωθέντα ἰδοῦσά σε, ἐπιπεσοῦσα ἠσπάζετο τὸ γλυκὺ τέκνον, ἡ καλῶς γεννησαμένη καὶ θρεψαμένη σε. Διὸ καὶ τμηθεῖσα τῷ ξίφει, εἰς οὐρανίους θαλάμους μετὰ σοῦ συνεισῆλθεν. Ὢ μακαρίας Μητρὸς· ὢ Μαστῶν ἱερῶν, οὓς ἐθήλασας μάκαρ Ἐλευθέριε, καὶ τῆς Φύσεως τὸν Πλάστην ἐπέγνως. Σὺν αὐτῇ οὖν πρέσβευε, ἐλεηθῆναι τὰς Ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. β'.

Ἱεραρχίας Κανὼν καὶ ἀθλήσεως Τύπος, τοῖς πᾶσιν ἀνεδείχθης, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε. Καὶ γὰρ τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, πράξεσι καὶ λόγοις ἀποστολικῶς ἐποίμανας, ἱερουργήσας ἀόκνως τὸ τοῦ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον. Συλληφθεὶς δὲ τοῖς μιαιφόνοις, ἐν αὐτῷ τῷ διδάσκειν, ὡς Πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἑλκόμενος, χριστομιμήτως ἠκολούθεις, οὐκ ἐρίζων οὐδὲ κραυγάζων· εὐχόμενος δὲ μᾶλλον ὑπὲρ αὐτῶν, τοῦ λαβεῖν ἐπίγνωσιν, καὶ σῶσαι τὰς Ψυχὰς αὐτῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Φερωνύμως ἐκλήθης Ἐλευθέριος πανεύφημε. Τοὺς γὰρ δεσμεῖς ἀγνοίας πεπεδημένους, καὶ σκότῳ πλάνης τῆς εἰδωλομανίας ἀφρόνως προσανέχοντας, συμπαθείᾳ γνώμης ἐλευθερίας ἠξίους. Διὸ καὶ ταῖς Προσευχαῖς σου, τὸν στρατηλάτην Φίληκα, καὶ τὸν ἔπαρχον Κορέμμονα, τὸν τοῦ δεινοῦ χαλκουργήματος ἐφευρετὴν, σὺν μυρίοις ὅσοις, τῶν βρόχων ἐξαρπάσας, τῶν πονηρῶν Δαιμόνων, συνάθλους καὶ Μάρτυρας, τῷ Βασιλεῖ προέπεμψας τῶν ἁπάντων. Καὶ νῦν ἡμῖν δώρησαι πρεσβείαις σου, Ἁμαρτιῶν τὴν λύσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ

πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως. Εἰς τὸν Στίχον, στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις Ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Δεῦτε πνευματικῶν Ἀδελφοὶ, ἐπαπολαύσωμεν Χαρίτων ἐτήσιον, τὴν Μνήμην Ἐλευθερίου, ἐπιτελοῦντες πιστῶς, τοῦ λαμπροῦ Ποιμένος, καὶ ἐν Μάρτυσι. Καὶ γὰρ ἀμφοτέρωθεν, ἀπαστράπτει ὡς Ἥλιος Ἱεραρχίᾳ καὶ Ἀθλήσει κοσμούμενος, ζόφον ἅπαντα, τῶν παθῶν καὶ τῶν θλίψεων. πάντας ἐπισκεπτόμενος, ἐλαύνει ἑκάστοτε. καὶ ταῖς κυούσαις ῥαστώνην, ἐπὶ τὸ τίκτειν χαρίζεται, Χριστοῦ ὢν θεράπων, τοῦ τὰ ἔνδοξα ποιοῦντος, καὶ τὰ ἐξαίσια.

Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Χαίροις Αὐλωνιτῶν ὁ Ποιμὴν, ὁ κατὰ Παῦλον, διαπρέψας τοῖς τρόποις σου, καὶ πάσῃ τῇ ὑφηλίῳ, μέγας Φωστὴρ ἐκ Δυσμῶν, νοητῶς ἐκλάμψας Ἐλευθέριε· Χριστοῦ γὰρ τῷ ἔρωτι, σὺ τρωθεὶς διὰ πίστεως· τοῖς μὲν Εἰδώλοις, νέμαι σέβας ἑλκόμενος, οὐ κατέπτηξας, τὰ ὁρώμενα δείματα· ὑπτίως δὲ ἁπλούμενος, ἀνθράκων ἐς Κράββατον· καὶ ἐν Τηγάνῳ δὲ αὖθις, διὰ Χριστὸν ἐξοπτώμενος, τρυφὰς ἐλογίζου, καὶ τὸ πῦρ καὶ τὰς στρεβλώσεις, καὶ πᾶσαν βάσανον. Δίκαιος ὡς Φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ Κέδρος.

Οὕτως ὁ θαυμάσιος Θεὸς, ἐθαυμαστώθη καὶ ἐν σοὶ Ἐλευθέριε. ὁ Φίληξ θηρὸς γὰρ δίκην, ἀποσταλεὶς ἐπὶ σὲ, σοὶ προσβλέψας μόνον, πρὸς σοῦ γέγονε. Φρικτὸν δὲ ὁ Ἔπαρχος, τῷ Τυράννῳ μηχάνημα, ὑποθέμενος, αἴφνης ὤφθη σὸν θήραμα· καὶ τὸν Κλίβανον, εἰσιὼν ἀνεβόα σοι· Ἅγιε σὺ ἐνίσχυσον, κἀμὲ ὡς τὸν Φίληκα, ἵνα φλογὸς τῆς προσκαίρου, καταφρονήσας ὁ δείλαιος, τὸ πῦρ τῆς Γεέννης, ὑπεκφύγω σαῖς πρεσβείαις, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς ὄρος ὑψηλὸν μεταναστὰς θείᾳ δυνάμει, τὴν τῶν ζώων ἀγριότητα ἐτιθάσσευσας τῷ λόγῳ σου· καὶ νῦν εἰς τὸ ὕψος τῶν οὐρανῶν μετὰ τῶν Ἀγγέλων συνδιαιτώμενος, καταπράϋνον ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς τὸν θυμὸν τῆς θείας δικαιοσύνης. Ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ πῶς ἐκφευξόμεθα τὴν ἔνδικον μισθαποδοσίαν τῆς παραβάσεως; γενοῦ μεσίτης εἰς Θεὸν, ἵλεων ἡμῖν παρεχόμενος τὸν βασιλέα τὸν ἁπάντων, καὶ σῶζε ταῖς πρεσβείαις σου Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε τοὺς ἁπανταχοῦ τελοῦντας τὴν μνήμην σου, καὶ τοὺς ἐν τῇ Νήσῳ Νάξῳ κατὰ τὸν σεπτὸν Ναὸν ἐξαιρέτως δο-

ξολογοῦντάς σε. Καὶ νῦν. ἦχος ὁ αὐτός.

Βηθλεὲμ ἑτοιμάζου, εὐτρεπιζέσθω ἡ Φάτνη, τὸ Σπήλαιον δεχέσθω, ἡ ἀλήθεια ἦλθεν, ἡ σκιὰ παρέδραμε, καὶ Θεὸς ἀνθρώποις ἐκ Παρθένου πεφανέρωται, μορφωθεὶς τὸ καθ᾽ ἡμᾶς, καὶ θεώσας τὸ πρόσλημμα. Διὸ Ἀδὰμ ἀνανεοῦται, σὺν τῇ Εὔᾳ κράζοντες· ἐπὶ γῆς εὐδοκία ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. ά. Τὸν Συνάναρχον λόγον.

Ἱερέων ποδήρει κατακοσμούμενος, καὶ Αἱμάτων τοῖς ῥείθροις ἐπιστάζόμενος, τῷ δεσπότῃ σου Χριστῷ μάκαρ ἀνέδραμες, Ἐλευθέριε σοφὲ, καθαιρέτα τοῦ Σατᾶν· Διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων, τὴν μακαρίαν σου Ἄθλησιν. Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Χαῖρε πύλη Κυρίου.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ, Καθίσματα· Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως.

Σοῦ τὸν Σωτῆρα ὁλικῶς ἀγαπήσας, τὸν ἐν τῷ ξύλῳ διὰ σὲ τανυθέντα, τοὺς τυραννοῦντας ἤνεγκας στεῤῥὲ καρτερῶς, Πλάνην τὴν κακέσπερον, νουνεχῶς ἀτοχλίνας Ὅθεν Ἐλευθέριε, καὶ αὐτός σε δοξάζει, ἐν Οὐρανοῖς ἀξίως, καὶ ἐν γῇ. Διὸ καὶ σκέποις, τοὺς σὲ ἑορτάζοντας.

Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμεν ἀεὶ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐῤῥύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ. Σοὺς γὰρ Δούλους σώζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ἕτερον ἦχος ά. τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Ἐκπλήττει πάντα νοῦν, τῶν Μαρτύρων τὸ Θαῦμα· πῶς ἴσχυσεν ἡ σὰρξ, ἐνεγκεῖν Φρικτὰ πάθη Ἐν πᾶσι δὲ διέπρεψας, σὺ στεῤῥὲ ὥς τις ἄσαρκος Ἐλευθέριε, ἰσχὺν λαβὼν ἀπὸ ὕψους, κατευμεγεθεῖν, τῶν δριμυτάτων βασάνων. Διό σε δοξάζομεν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων. σὺ γὰρ πέφυκας Ἁμαρτωλῶν Σωτηρία, καὶ Βοήθεια, καὶ κραταιὰ Προστασία, καὶ σώζεις τοὺς

Δούλ-

Δούλους σου. Ἕτερον, μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Θείας πίστεως.

Πᾶσαν εὔφρανας, Ἱερωσύνῃ, καὶ σῷ Αἵματι, τὴν Ἐκκλησίαν. Ἐν γὰρ τῇ Ῥώμῃ τὸ Χρίσμα σοι δέδοται, καὶ τὸ σὸν Αἷμα ἐν ταύτῃ ἐξέχεας· Παύλου μέτοχε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θείας Φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος, ἐν τῇ Γαστρί σου· ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου Φυλάξας Πανάμωμε, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Εἶτα, τὸ ά. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. ἤχου.

Προκείμενον ἦχος δ΄.

Δίκαιος ὡς Φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ Κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχος· Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

τὸ, πᾶσα πνοή Εὐαγγέλιον, εἰς Ἱεράρχην ὁ ν΄. Ψαλμός.

Δόξα, ἦχος β΄. ταῖς τοῦ Ἱεράρχου· καὶ νῦν, ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα Ἔλεός σου. Ἰδιόμελον.

ζήτει ἐν τῇ λιτῇ οἷον βούλει. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ΄. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Εἶτα οἱ κανόνες τῆς Θεοτόκου, εἰς ς΄. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς ή.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ά. ἦχος ά ὁ Εἱρμός.

Ὠδὴν ἐπινίκιον, ᾄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι θαυμαστὰ τέρατα, Βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραήλ· ὅτι δεδόξασται. Δίς.

Σοφίας τὴν Ἄβυσσον, ἡ τετοκυῖα, σταγόνας Σοφίας μοι, Πηγὴ χαριτόβρυτε, σεμνὴ κατάπεμψον, ὑμνολογῆσαι τῶν Χαρίτων σου τὸ πέλαγος.

Ὕμνωσε πανύμνητε, ἣν ἀνυμνοῦσιν, Ἀγγέλων τὰ τάγματα ὡς Θεὸν κυήσασαν, τὸν ὑπερύμνητον· ὃν πᾶσα κτίσις ἀνυμνεῖ· ὅτι δεδόξασται.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς. Θεῖον Ἐλευθέριον τιμάω Πάτερ.

ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν Ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Θρόνῳ τῆς δόξης Κυρίου παρεστηκὼς, σὺν Ἀγγέλων τάγμασιν, Ἐλευθέ-

ριε

ριε σοφὲ, τοὺς ὑμνοῦντας πόθῳ σε ἀεὶ, ἐλευθέρωσον παθῶν. Ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ἐκλελεγμένος ἐκ βρέφους σὺ τῷ Θεῷ, ἀνετέθης ἔνδοξε, ὥσπερ πάλαι Σαμουὴλ, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι χρισθεὶς, ὡς σοφὸς Ἀρχιερεὺς, Λαὸν ἐποίμανας.

Ἱερουργὸς Μυστηρίων τῶν τοῦ Χριστοῦ, γεγονὼς ἐλάμπρυνας, τὴν Στολὴν τὴν ἱερὰν, Μαρτυρίου Αἵματι σοφὲ, ἐν Σταδίῳ καρτερῶς ἀγωνισάμενος.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν, Θεὸς Λόγος Πάναγνε, ἐξ ἀσπόρου γαστρὸς, ὑπὲρ νοῦν σεσάρκωται διὸ, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ ἀεὶ δοξάζομεν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Στερεωθήτω ἡ Καρδία μου, τῇ Ἐλπίδι Χριστὲ τῶν Ἀγαθῶν σου. Ἵνα ἀπαύστως μετ' ᾠδῆς, τὸν ὕμνον ἀνακράζωσι. Οὐκ ἔστιν ἅγιος καὶ γὰρ, πλήν σου μόνε Φιλάνθρωπε. Δίς.

Ὁ Οὐρανὸς ὁ καθαρώτατος, τὸ τοῦ Βασιλέως ἀνάκτορον, ὁ χαριτόπνους ἀληθῶς, καὶ εὐώδης Παράδεισος, ἡ ἐλπὶς Χριστιανῶν, ἡ Θεοτόκος ὑμνείσθω μοι.

Λόγῳ τὸν Λόγον ἀπεκύησας, τὸν τῷ λόγῳ πᾶσαν πρὸς ὕπαρξιν, παραγαγόντα λογικὴν, Φύσιν ἅμα καὶ ἄλογον, ἀλογίας ἐκλυτρούμενον, Βροτοὺς Πανευλόγητε.

Τοῦ Ἁγίου. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Νοὸς στερρότητι Σοφὲ, ὁπλισάμενος χαίρων, τὴν ὁδὸν διανύεις, τοῦ Μαρτυρίου σαυτὸν, ἐθελουσίως προδοὺς, τοῖς ζητοῦσι, Μάρτυς Ἱερώτατε.

Ἐκ τοῦ Θεοῦ Πνεῦμα λαβὼν, τῆς Σοφίας τὸν πλοῦτον, μιμητὴς ἀνεδείχθης, τῶν Ἀποστόλων σοφὲ, σαγήνῃ μαρτυρικῇ, σαγηνεύων, Λαοὺς πρὸς Εὐσέβειαν.

Λαμπρύνας θείαις Ἀρεταῖς, τὴν Ἀρχιερωσύνην, λαμπροτέραν εἰργάσω, τῇ πορφυρίδι τῶν σῶν, Αἱμάτων καρτερικῶς, ἐναθλήσας, Μάρτυς Ἐλευθέριε.

Θεοτοκίον.

Ἐκπλήττει νοῦν καὶ ἀκοήν, τὸ Μυστήριον ὄντως, τῆς λοχείας σου Κόρη. Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις Ἀειπάρθενος.

Κάθι-

Κάθισμα. Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐλεύθερον τὸν νοῦν, ἐκ παθῶν κεκτημένος, ἐγένου τοῦ Θεοῦ, γνησιώτατος Δοῦλος, καὶ πλάνης ἠλευθέρωσας, τοὺς καλῶς σοι πεισθήσαντας. Ἐναθλήσας δὲ, ὡς Ἱερεύς τε καὶ Μάρτυς, Ἐλευθέριε, διπλοῦν ἐδέξω τὸ στέφος, πρεσβεύων σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότου Δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς Ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων. Σὺ γὰρ πέφυκας, Ἁμαρτωλῶν Σωτηρία, καὶ Βοήθεια, καὶ κραταιὰ Προστασία, καὶ σῴζεις τοὺς Δούλους σου.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

ἘΝ Πνεύματι προβλέπων, Προφῆτα Ἀββακοὺμ, τὴν τοῦ λόγου σάρκωσιν, ἐκήρυττες βοῶν· ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. Δίς.

Θανάτου μὲν αἰτία, ἡ Εὔα τοῖς βροτοῖς, συμβουλίᾳ Ὄφεως, γεγένηται ἁγνή. Σὺ δὲ Παρθένε τεκοῦσα Λόγῳ τὸν Λόγον, Ἀθανασίας καὶ Ζωῆς Πρόξενος ὤφθης. Ὅθεν ἐπαξίως ὑμνοῦμέν σε.

Ἐν Πνεύματι Προφῆται, προεῖδόν σε Ἁγνή· Ὄρος Πύλην Τράπεζαν, ἁγίαν Κιβωτὸν, Λυχνίαν Θρόνον ζωῆς, στάμνον καὶ Κλίνην· Θεοῦ Μητέρα ἐν συμβόλοις σε δηλοῦντες, ὧν ἡμεῖς ὁρῶμεν τὴν ἔκβασιν.

Τοῦ Ἁγίου. Χριστός μου δύναμις.

Ὑπῆρξε πρότερον, κατακαυχώμενος, ὁ πανώλεθρος Δράκων, ἀλλ' ἀναιδὴς, ἤλεγκται ὁ ἄθλιος, τοῦ Ἱεράρχου τοῖς ποσὶν, ἐν σταδίῳ συμπατούμενος.

Θωρακισάμενος, Σταυροῦ τὴν δύναμιν, Ἱερώτατε Μάρτυς ὡς νικητὴς, ἄριστος εἰσέδραμες, ἐν πυριφλέκτῳ Κραββάτῳ, ὡς ἐν δρόσῳ ἀγαλλόμενος.

Ἐπὶ τοῦ σκάμματος, ἔστως διήλεγξας, τοῦ Τυράννου τὸ Θράσος εἰδωλικῶν, Μάρτυς τροπωσάμενος, Ἱερομάρτυς ἀθλητὰ, ἀνδρικῶς ἀγωνιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ῥημάτων ἄκουσον, ἐμῆς δεήσεως, Παναγία Παρθένε· σὺ γὰρ ἐλπὶς, πάντων καὶ βοήθεια, τῶν ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, ἐκτενῶς προσκαλουμένων σε.

Ὠδὴ

Ὠδὴ ε΄. ὁ Εἱρμός.

ΤΟ φαεινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον, Φῶς τὸ ἀπρόσιτον τοῖς ὀρθρίζουσιν, ἐπὶ τὰ Κρίμματα τῶν Ἐντολῶν σου, Δέσποτα Φιλάνθρωπε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Δίς.

Ὡς Κιβωτὸς σεμνὴ Ἁγιάσματος, καὶ ὡς πυρίμορφος Θρόνος ἅγιος, καὶ ὡς Παλάτιον ἡγιασμένον, Δέσποινα ἐχώρησας, Θεὸν παντοκράτορα.

Μήτηρ ἀπειράνδρως ἐν Παρθένοις, σὺ αὖθις Παρθένος δὲ, ἐν Μητράσι μόνη Πάναγνε ἀῤῥήτως ὤφθης. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν φύσεις ἀμείβοντα.

Τοῦ Ἁγίου. Τῷ Θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

ἸΔὼν τὸ εὔτονον ὁ Χριστὸς, καὶ ἀκαταγώνιστον ὄντως, τῆς Καρτερίας σου Πάνσοφε, σοὶ ὡς τῷ Προφήτῃ τροφὴν οὐράνιον, ἐκπέμπει δι' Ὀρνέου, σὲ ἐνισχύουσαν.

Οὐδειλιάσασα ἡ σεμνὴ, καὶ ἱερωτάτη σου Μήτηρ, τὴν τῶν Τυράννων ὠμότητα, σοῦ περιχυθεῖσα Μάρτυς τοῖς μέλεσι, τῷ ξίφει τελειοῦται, ὡς συναθλοῦσά σοι.

Νικήσας πᾶσαν τοῦ δυσμενοῦς, τὴν κεκινημένην κατὰ σοῦ, Μάρτυς παράταξιν ἔφραξας, στόματα Λεόντων εἰς ἡμερότητα, αὐτῶν μεταποιήσας, τὴν ἀγριότητα. Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ Μητέρα σε τοῦ Θεοῦ, πάντες οἱ Πιστοὶ θεοπρεπῶς, ὁμολογοῦντες Θεόνυμφε, λύσιν τῶν πταισμάτων καθικετεύομεν, παράσχου τῷ Λαῷ σου, μόνη Πανύμνητε.

Ὠδὴ ϛ΄. ὁ Εἱρμός.

ΤΟν Προφήτην Ἰωνᾶν ἐκμιμούμενος βοῶ, τὴν Ζωήν μου Ἀγαθὲ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, κράζοντα δόξα σοι. Δίς.

Προστασία τῶν Πιστῶν, ἀθυμούντων Χαρμονὴ, εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς, ἔμπλησον πνευματικῆς, τοὺς Δούλους σου, τοὺς πεποιθότας τῇ Προστασίᾳ σου.

Οὐρανὸς ὁ λογικὸς, ὁ Ναὸς ὁ καθαρὸς, ἡ ἁγία Κιβωτὸς, ὁ τερπνότατος Θεοῦ, Παράδεισος, ἐν ᾧ τὸ ξύλον ζωῆς ὑμνείσθω μοι.

Τοῦ Ἁγίου

Τοῦ Ἁγίου. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

ἘΔείχθης πανάριστος, καὶ στεῤῥὸς Ἀγωνιστὴς, Ἱερομάρτυς ἔνδοξε, ἀθλίων Βασάνων τὰς προσβολὰς, τὸ Πῦρ δὲ ὑπεῖξέ σοι, καὶ Σιδήρου ὀξύτης νῶτα δέδωκεν.

Ῥοαῖς τῶν Αἱμάτων σου, Ἐλευθέριε Σοφὲ, εἰδωλικὴν κατέκλυσας, δεισιδαίμονα πλάνην τῶν διωκτῶν, τὴν Νίκην ἀράμενος, κατὰ τοῦ ἀρχεκάκου Πολεμήτορος.

Ἡ γῆ μὲν τοῖς Αἵμασιν, ἐφοινίσσετο τοῖς σοῖς, ὁ δὲ ἀὴρ ἡγίασται, τῷ καθαρῷ σου Πνεύματι ἀληθῶς, πρὸς λῆξιν οὐράνιον, ἀνιόντι παμμάκαρ Ἐλευθέριε. Θεοτοκίον.

Ἡ πάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς Βροτοῖς, τὸν Κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μου τὸν ἄστατον καὶ δεινὸν, κατεύνασον τάραχον, καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας.

ὩΣ καλλονὴν τῶν Ἱερέων Ὅσιε, καὶ προτροπὴν τῶν Ἀθλοφόρων ἅπαντες, εὐφημοῦμεν καὶ αἰτοῦμέν σε Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε, τοὺς πόθῳ σου τὴν Μνήμην ἑορτάζοντας, Κινδύνων πολυτρόπων ἐλευθέρωσον, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Ὁ Οἶκος.

Ἐπίδε εὔσπλαγχνε ζωοδότα, ὡς Φιλάνθρωπος μόνος καὶ οἰκτίρμων Θεὸς, τὴν τῆς Ψυχῆς μου Σκοτόμαιναν, καὶ πανσθενεῖ δεξιᾷ σου Λόγε, τῶν παθῶν ἐλευθέρωσον τῆς αἰσχύνης, ὅπως τὸν σὸν Ἱεράρχην ὑμνήσω Ἐλευθέριον. Αὐτὸς γὰρ ὄντως ἐκ μήτρας ἐγνωρίσθη σοι, καὶ καθηγίασται, καὶ ἀνετέθη σοι ὡς Σαμουὴλ ἀπὸ Μητρὸς ἱερᾶς σοι τῷ κτίσαντι, Πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ιε΄. Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

Ἐλευθέριος ὡς ἀδούλωτος φύσει.
Σπάθας θεωρῶν, οὐκ ἐδουλοῦτο Πλάνῃ.
Θεῖον Ἐλευθέριον δεκάτῃ πέφνε φάσγανον πέμπτῃ.

ἘΠὶ τῆς Βασιλείας Ἀδριανοῦ τοῦ εἰδωλολάτρου διέλαμπεν ὡς ἀστὴρ φαεσταυγὴς

ταυγὴς ϗ ὁ θαυμαστὸς Ἐλευθέριος, ὅς τις ἐγεννήθη ἐν τῇ Περιβλέπτῳ Ῥώμῃ, ὑπὸ γονέων πλουσίων ϗ λαμπρῶν οὐ μόνον κατὰ τὸ γένος, ἀλλὰ ϗ κατὰ τὴν ἀληθινὴν Πίστιν ϗ ἀρετήν· ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, Εὐανθία ὀνόματι, ἐδιδάχθη τὴν ὀρθοδοξίαν ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. ἀποθανόντος δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὅς τις ἔλαβεν ἐκ τρίτου τὸ ἀξίωμα τῆς ὑπατίας, παρεδόθη πρὸς τὸν Ἀρχιερέα τῆς Ῥώμης, ἄγων ἔτι τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, διὰ νὰ διδαχθῇ παρ' αὐτοῦ τὰ ἱερὰ γράμματα. ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς, βλέπων τὸ ἦθος τοῦ νέου ϗ τὴν εὐταξίαν ϗ κοσμιότητα ϗ τὰς ἄλλας αὐτοῦ ἀρετὰς, κατέστησεν αὐτὸν Κληρικὸν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. περὶ δὲ τὸ δέκατον πέμπτον ἔτος τῆς ἡληκίας αὐτοῦ, ἐχειροτόνησεν αὐτὸν διάκονον, ϗ πάλιν περὶ τὸ δέκατον ὄγδοον προεβίβασεν αὐτὸν εἰς τὴν ἱερωσύνην, ϗ τέλος εἰκοσαετῆ τὸν κατέστησεν Ἐπίσκοπον τοῦ Αὐλῶνος. πολλοὺς βέβαια ἐκίνησεν εἰς ἀπορίαν, πῶς ἐπροβιβάσθη εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν τῆς Ἀρχιερωσύνης ἐπὶ τοιαύτης νεότητος· Ὅσοι ὅμως ἐγνώριζον τὰς μεγάλας ἀρετάς του, ϗ ὅτι πρὸ πάντων ὁ νέος οὗτος εἶχε τόσην Φρόνησιν, ὅσην σπανίως εὑρίσκομεν εἰς τοὺς Πρεσβυτάτους, ϗ ὅτι μάλιστα ἦτον ἱκανὸς νὰ διδάξῃ ϗ νὰ παρακινήσῃ τοὺς λοιποὺς εἰς τὴν ὀρθότητα τῶν δογμάτων ϗ εἰς τὴν εὐσέβειαν ὡς λόγιος ϗ σοφὸς, ὅλοι λέγω οἱ τοιοῦτοι ἀπεδέχθησαν ϗ ἐδικαιολόγησαν τὸν ταχύτατον προβιβασμόν του. Ἔπρεπε τῷ ὄντι κατὰ τὸν ἱερὸν λόγον τοῦ Εὐαγγελίου, νὰ τεθῇ ὁ λύχνος ἐπὶ τὴν λυχνίαν, διὰ νὰ Φωτίσῃ τοὺς ἐσκοτισμένους, ϗ νὰ τοὺς ὁδηγήσῃ εἰς τὴν εὐσέβειαν, καθὼς ϗ ἐγένετο. Ἐπειδὴ μόλις ἀνεβίβασεν αὐτὸν εἰς τὸν ὑπέρτιμον θρόνον ὁ μέγας Ἀνίκητος (οὕτως ὠνομάζετο, ὁ τότε τῆς Ῥώμης Ἀρχιεπίσκοπος) ϗ πολλοὶ εἰδωλολάτραι παρακινούμενοι ἐκ τῆς γλυκύτητος ϗ σοφίας τῶν λόγων του, ἐπέστρεψαν εἰς τὴν ἀλήθειαν, ϗ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος. Ἀλλ' ὁ διάβολος, ὁ πάντοτε μηχανώμενος κατὰ τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ κατασιγάσῃ τὸ στόμα τῆς ἀληθείας ϗ νὰ καταβάλῃ τὸν ἅγιον, εἰσῆλθεν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ εἰδωλολάτρου Βασιλέως Ἀδριανοῦ, ϗ παρεκίνησεν αὐτὸν εἰς διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν, ϗ ἐξαιρέτως κατὰ τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου, ὡς Διδασκάλου θερμοῦ τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως. Ἔστειλε λοιπὸν ἕνα στρατη-

λάτην,

λάτην, ὀνομαζόμενον Φίληκα, διὰ νὰ Φέρῃ σπουδαίως τὸν Ἐλευθέριον. ὁ δὲ Φίληξ, παραλαβὼν πολλοὺς στρατιώτας, περιεκύκλωσε τὴν ἐκκλησίαν, ὅπου ἐδίδασκεν ὁ ἅγιος, ἀφ' οὗ ὅμως εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν, ϗ εἶδε τὴν κοσμιότητα τοῦ ἁγίου, ϗ ἤκουσε τὴν πάνσοφον διδασκαλίαν τῆς γλυκυτάτης του γλώσσης, μετέβαλε θαυμασίως τὸ ἄγριον βλέμμα, εἰς ἱλαρότητα, ϗ γίνεται ὁ πρώην λύκος, ἥμερον πρόβατον, ϗ ἀντὶ διώκτου, ὑπήκοος μαθητής. κατεΦρόνησε τὰς προσκαίρους τιμὰς, παρέβλεψε τὸν Φθαρτὸν πλοῦτον, ἠρνήθη τοὺς συγγενεῖς του, ϗ δὲν ἐΦρόντισε νὰ ἀποκριθῇ πρὸς τὸν βασιλέα, ἀλλὰ προσπεσὼν εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἁγίου, ἐπίστευσεν εἰς τὸν Χριστὸν ὁ ἀοίδιμος.

Ὁ δὲ Ἅγιος κατήχησεν αὐτὸν εἰς τὴν ἀκρίβειαν τῆς πίστεως, ἔπειτα τὸν ἐσυμβούλευσε, νὰ τὸν Φέρῃ εἰς τὸν Βασιλέα κατὰ τὴν προσαγήν του, προθυμοποιούμενος εἰς τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου. Ὁδοιποροῦντες δὲ καὶ διερχόμενοι ἀπὸ μίαν βρύσιν, ἐζήτησεν ὁ εὐσεβὴς Φίληξ, (ὡς ἄλλος Κανδάκης ἀπὸ τὸν Φίλιππον) νὰ βαπτισθῇ ἀπὸ τὸν Ἅγιον, ὅς τις ἰδὼν αὐτοῦ τὸν πολὺν πόθον, ἀνεγέννησεν αὐτὸν διὰ τοῦ θείου βαπτίσματος. Φθάσαντες δὲ εἰς τὴν Ῥώμην, ὁ μὲν πιστότατος Φίληξ ἡνώθη μετὰ ἄλλων Χριστιανῶν, διηγούμενος αὐτοῖς τὰ γεγονότα. Ὁ δὲ Ἅγιος παρέστη μετὰ χαρᾶς εἰς τὸ κριτήριον, ὡς προσκεκλημένος εἰς Πανήγυριν ϗ Φαιδρὰν ἑορτήν. Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς νέον, εὔμορφον, ϗ κοσμιώτατον κατὰ τὸ ἦθος, τὸν ἀπεδέχθη εὐμενῶς λέγων πρὸς αὐτόν. Διατὶ Ἐλευθέριε ἀΦῆκες τὴν προπατορικήν σου πίστιν, ϗ πιστεύεις εἰς ἕνα κακοθάνατον ἄνθρωπον; ὁ δὲ ἅγιος τοιοῦτον λόγον ἀνόητον ἀκούσας, δὲν ἀπεκρίθη παντελῶς. ὁ δὲ τύραννος πάλιν ἀνέλαβε γλυκεῖς ϗ κολακευτικοὺς λόγους, ὑποσχόμενος εἰς τὸν Ἐλευθέριον μεγάλας δωρεᾶς, ἂν θυσιάσῃ εἰς τὰ εἴδωλα. Τότε λοιπὸν ὁ ἅγιος ἀπεκρίθη ἐλευθέρως· πῶς νὰ καταδεχθῶ ϗ νὰ προσκυνήσω ὡς θεοὺς τὰ ἀναίσθητα ξόανα; ἐγὼ μάλιστα ταλανίζω τὴν ἀθλιότητά σας, ἐπειδὴ ὁ μὲν Θεὸς σᾶς ἐτίμησε μὲ λογικὸν, ἐσεῖς δὲ, γίνεσθε ἀτιμότεροι ϗ ξύλων ϗ λίθων, Προσκυνοῦντες εἴδωλα ὡς Θεοὺς, ϗ παραβλέποντες τὸν ἀληθινὸν Θεὸν, τὸν δημιουργὸν τοῦ Κόσμου, τὸν ὁποῖον ἐγὼ λατρεύω ϗ σέβομαι, ϗ οὔτε τὰς δωρεάς σου δέχομαι, οὔτε τὰ κολαστήριά

σου Φοβοῦμαι.

σε φοβοῦμαι. εἰς ταῦτα θυμωθεὶς ὁ τύραννος, προσάζει νὰ ἀνάψουν πυρκαϊὰν, καὶ ῥίψαντες τὸν ἅγιον ἐπὶ χαλκοῦ κραββάτου, νὰ κατακαύσουν ἐπ' αὐτοῦ τὸ σῶμά του. ἡ δὲ πόλις ὅλη, βλέπουσα τὸν ἅγιον εἰς τοιαύτην βάσανον, ὑπερελυπήθη, καὶ ἐλοιδώρει τὸν βασιλέα ὡς ἀπάνθρωπον καὶ θηριώδη. ἀλλ' ὁ Παντοδύναμος Θεὸς ἐδρόσιζεν ἄνωθεν τὰς φλόγας τοῦ πυρὸς, καὶ ὁ Ἐλευθέριος ἔμεινεν ἀβλαβής. δοξολογῶν τὴν θείαν βοήθειαν. ὅθεν ὁ τύραννος, ἔτι μᾶλλον ὀργιζόμενος, προσάζει νὰ ἐκτείνουν τὸ σῶμά του ἐπάνω εἰς ἐσχάραν σιδηρᾶν, καὶ καιομένου πυρὸς ὑποκάτω, ἔχυνον ἄνωθεν ἔλαιον διὰ νὰ ἐξάπτωνται περισσότεραι φλόγες, πλὴν οὐδὲ τότε ἠμέλησεν ἡ βοήθεια τοῦ Θεοῦ. ἀλλὰ κατεσβέσθη τὸ πῦρ, ἐψυχράνθη ὁ σίδηρος, καὶ ὁ ἅγιος δροσιζόμενος, ἔψαλλε μετὰ χαρᾶς „ ὑψώσω σε ὁ Θεός μου, ὁ βασιλεύς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου διὰ παν„τός. ἀλλ' ὅσον ἐσβένετο τὸ πῦρ, τόσον ὁ θυμὸς ἐξήπτετο τοῦ τυράννου, ὅς τις ἐπινοεῖ τρίτον τρόπον τιμωρίας, προσάζει δηλαδὴ νὰ ἀναλυθῇ ἐν τηγάνῳ πίσσα καὶ κηρὸς, καὶ νὰ ῥιφθῇ ἐν αὐτοῖς τὸ σῶμα τοῦ ἁγίου, καὶ τούτων ἑτοιμασθέντων κατὰ τὴν βασιλικὴν προσαγὴν, εἶπε πρὸς τὸν ἅγιον ὁ τύραννος „ Ἐλευθέριε, ἰδοὺ εὑρίσκεσαι ἀναμέσον θανάτου καὶ ζωῆς. φρόντισον διὰ τὸ συμφερώτερον. ἐγὼ λυποῦμαι τὸ κάλλος σου καὶ τὴν νεότητά σου. δὲν θέλω μὰ τοὺς θεοὺς νὰ ὑστερηθῇς τὴν ζωήν σου διὰ ματαίαν καὶ ἀνωφελῆ ἰσχυρογνωμοσύνην. ὁ δὲ ἅγιος γενναίως ὕβριζε τὸν βασιλέα, λέγων ὅτι εἰς ὅλα τὰ κολαστήρια τοῦ Κόσμου εἶναι προθυμότατος, καὶ ὅτι ἀδύνατον νὰ μεταβάλῃ γνώμην. τότε λοιπὸν προσάζει νὰ τὸν ἐξαπλώσουν εἰς τὸ φλογωδέστατον Τήγανον. πλὴν εἰς μάτην ἐκοπίαζεν ὁ ἀνόητος, ἐπειδὴ πάλιν ἔμεινεν ὁ Μάρτυς ἀμέτοχος τοῦ Πυρὸς ὡς καὶ πρότερον.

Ἐλυπεῖτο ὁ Τύραννος, ἀπορῶν τί νὰ ἐπινοήσῃ κατὰ τοῦ Μάρτυρος. τότε ὁ ἔπαρχος τῆς Πόλεως, Κορέμων ὀνόματι, πολυμήχανος ὤν, παρέστη πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ εἶπεν. ἐγὼ βασιλεῦ δύναμαι νὰ σὲ ἐλευθερώσω ἀπὸ αὐτὴν τὴν φροντίδα, καὶ νὰ βιάσω τὸν Ἐλευθέριον ἢ νὰ πεισθῇ εἰς τοὺς λόγους σου, ἢ νὰ δοκιμάσῃ τὸν πικρότερον θάνατον. Ταῦτα εἰπὼν, ἔφερε κλίβανον χαλκοῦν, ἐν ᾧ ἦσαν ὀξύτατοι σιδηροὶ ὀβελίσκοι, καὶ πα-

ῥήγγειλε

ῥήγγειλε νὰ τὸν ἀνάψουν, καὶ νὰ ῥίψουν εἰς αὐτὸν τὸν Μάρτυρα. Οὗτος δὲ ὁ Ἔπαρχος ἐδιδάχθη τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὸν Φίληκα, ἦτον ὅμως φίλος τοῦ Βασιλέως, καὶ διὰ τὴν πρόσκαιρον δόξαν τοῦ Κόσμου, ἐπέμενεν εἰς τὴν θρησκείαν τῶν εἰδώλων. Ἐν ᾧ λοιπὸν ἡτοιμάζετο ἐκεῖνο τὸ φρικτὸν κολαστήριον, παρεκάλει τὸν Θεὸν ὁ ἅγιος, ὡς ἄλλος Στέφανος, νὰ φωτίσῃ τοὺς διώκτας του εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας, καὶ τῷ ὄντι ὁ Ἔπαρχος ἠλλοιώθη θείαν ἀλλοίωσιν, καὶ ἀντὶ νὰ φέρῃ εἰς πρᾶξιν τὴν ἑτοιμασθεῖσαν βάσανον, πλησιάζει εἰς τὸν βασιλέα, καὶ λέγει· τί κακὸν ἔπραξεν ὁ καλὸς Ἐλευθέριος, καὶ ἀποφασίζεις κατ' αὐτοῦ τὸν χαλεπώτερον θάνατον; ἐθαύμασεν ὁ βασιλεὺς διὰ τὴν ἀνέλπιστον μεταβολὴν τοῦ Ἐπάρχου, καὶ ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν. ἔχεις δίκαιον, τὰ ἀργύρια ὡς φαίνεται καὶ τὰ δῶρα τῆς Μητρὸς τοῦ Ἐλευθερίου, σὲ ὑπηγόρευσαν νὰ λυπηθῇς τὸν υἱόν της. ἀλλὰ μήπως ὀλιγώτερα ἔλαβες παρ' ἐμοῦ ἀχάριστε, τιμώμενος καθ' ἡμέραν, καὶ πλουτιζόμενος; ὁ δὲ Κορέμων, ὅλως θείου Πνεύματος ἐμπεπλησμένος διὰ τῆς Προσευχῆς τοῦ Ἁγίου, ὡμολόγησε τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἔμπροσθεν τοῦ Βασιλέως, ὁ ὁποῖος ὀργισθεὶς καὶ κατ' αὐτοῦ, προσάζει νὰ τὸν ῥίψουν εἰς τὸν κλίβανον τοῦ πυρὸς, τὸν προετοιμασθέντα ὑπ' αὐτοῦ διὰ τὸν Ἅγιον Ἐλευθέριον. ὅθεν ἀφ' οὗ ἐπλησίασεν εἰς τὴν φοβερὰν φλόγα, ἐφώναξε πρὸς τὸν Ἅγιον νὰ παρακαλέσῃ τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ νὰ τὸν ἐνδυναμώσῃ εἰς τὰς βασάνους. ἐνθαῤῥυνθεὶς λοιπὸν ἀπὸ τὸν Ἅγιον, ὁ Κορέμων, εἰσέβη εἰς τὸν Κλίβανον μετὰ προθυμίας καὶ πίστεως, καὶ ἔμεινεν ἀβλαβὴς, ὁμολογῶν ἐν ὕμνοις τὸν Κύριον.

Ἀλλ' ὁ Ἀδριανὸς ἐπρόσαξε καὶ τὸν ἀπεκεφάλισαν, καὶ οὕτως ἐν ὀλίγῳ κόπῳ, ἠξιώθη αἰωνίων θησαυρῶν, καὶ ἀῤῥήτου ἀγαλλιάσεως. τότε ἔῤῥιψαν καὶ τὸν Ἅγιον εἰς τὸ αὐτὸ κολαστήριον τοῦ καιομένου Πυρὸς, ἀλλὰ καὶ τὸ Πῦρ ἐσβέσθη, καὶ τῶν σιδηρῶν ὀβελίσκων ἡ ὀξύτης ἠμβλύνθη, καὶ ὁ Ἅγιος διεσώθη ἀνεπηρέαστος, καὶ πολλοὶ βλέποντες, ὡμολόγησαν, βοῶντες παῤῥησίᾳ, Μέγας ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν. Ταῦτα ἐξηγρίωσαν τὴν λύσσαν τοῦ Τυράννου, ὅς τις ἀπεφάσισε νὰ φυλακώσῃ δέσμιον τὸν Ἅγιον, καὶ νὰ τὸν ἀφήσῃ νὰ ἀποθάνῃ ἀπὸ τὴν πεῖναν καὶ κακοπάθειαν. ἀλλ' ὁ Θεὸς, ὅς τις ἔθρεψε τὸν Ἠλίαν διὰ τοῦ κόρακος, αὐτὸς ἔτρεφε καὶ τὸν Ἐλευθέριον εἰς

τὴν

τὴν Φυλακὴν, διὰ τῆς περιστερᾶς. ὅθεν ὁ Τύραννος προστάζει νὰ δέσουν εἰς ξύλα ζυγὸν ἄλογα τρία, ὁ ἀγριώτερος ἐκείνων ϗ ἀλογώτερος, τὸν δὲ Ἅγιον νὰ δέσουν κατόπιν αὐτῶν, ϗ νὰ τὸν σύρουν εἰς βράχους ϗ κρημνοὺς, ϗ νὰ τὸν θανατώσουν. ἀλλὰ ϗ τοῦτο εἰς μάτην, ἐπειδὴ Ἄγγελος οὐρανόθεν ἐξημέρωσε τὰ ἄλογα, ἔλυσε τὰ δεσμὰ, ϗ μετεκόμισεν ἐπὶ ἁμάξης τὸν Ἅγιον ἀταράχως, ϗ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐν ἀνέσει εἰς τὸ πλησίον ὄρος, ὅπου δοξολογῶν τὸν Θεὸν, ϗ προσευχόμενος καθ᾽ ἡμέραν, συνήθροιζε διὰ τῆς γλυκυτάτης του Φωνῆς τὰς ἄρκτους ϗ τοὺς λέοντας, ϗ τὰ λοιπὰ θηρία, τὰ ὁποῖα ϗ ἐξημερώθησαν ϗ περιεσκίρτουν τὸν Ἅγιο[illegible]. Ταῦτα μαθὼν ὁ δυσσεβὴς Βασιλεὺς ἀπὸ τοὺς περιερχομένους κυνηγοὺς, ϗ τῶν θηρίων ἀνημερώτερος γενόμενος, στέλλει στρατιώτας, διὰ νὰ φέρουν τὸν Ἐλευθέριον, καὶ τὰ θηρία μόλις πλησιάσαντες, ὥρμησαν νὰ τοὺς κατασχίσουν, ἀλλ᾽ ὁ Ἅγιος τὰ μὲν θηρία ἐπρόσταξε νὰ ἀναχωρήσουν, τοὺς δὲ στρατιώτας παρέλαβε, ϗ ἠκολούθησαν αὐτοῖς, διδάσκων εἰς ὅλους τὴν ὀρθοδοξίαν, ϗ συμβουλεύων αὐτοὺς καθ᾽ ὁδὸν, ὥστε ϗ πολλοὶ αὐτῶν ἐπίστευσαν, ϗ ὡμολόγησαν τὸν ἀληθινὸν Θεόν. Ἀφ᾽ οὗ δὲ ἔφθασαν εἰς τὴν Ῥώμην, συνεκρότησε πανήγυριν ὁ Βασιλεὺς, διὰ νὰ θανατώσῃ παῤῥησίᾳ τὸν Ἅγιον, ϗ πρῶτον μὲν ἄφησε κατ᾽ αὐτοῦ μίαν Λέαιναν ἀγριωτάτην, ἥτις ὥρμησε μὲν ἐναντίον του, πλησιάσασα δὲ, ἔκλινε τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τοὺς πόδας του, σεβομένη τρόπον τινὰ τὸ ἱερόν του σῶμα· ἔπειτα ἄφησεν ἕνα Λέοντα ὡς ἀγριώτερον ϗ γενναιότερον, ἀλλὰ ϗ αὐτὸς ἐφάνη ἡμερώτερος τῆς Λεαίνης. τῶν δὲ περιεστώτων, ὅσοι εἶχον ἀνεῳγμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ψυχῆς, ἐκραύγαζον μεγαλοφώνως „ Μέγας ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν· οἱ δὲ τυφλοὶ ϗ ἀνόητοι ἀνέφερον τὰ θαύματα τοῦ Ἁγίου εἰς δύναμιν μαγείας ϗ γοητείας. ὁ δὲ Τύραννος βλέπων τὸν Ἅγιον νικητὴν παντὸς κολαστηρίου ὀργάνου, ἐπρόσταξε νὰ κόψουν τὴν ἱεράν του κεφαλὴν, ϗ τούτου γενομένου, παρέδωκε τὴν ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ. ἡ δὲ Μήτηρ αὐτοῦ Εὐανθία, ἐναγκαλιζομένη τὸ σῶμα τοῦ Υἱοῦ της ϗ Μάρτυρος, ϗ καταφιλοῦσα τὸν ἐμακάριζεν, ὡς παθόντα ϗ ἀποθανόντα διὰ τὸν Κύριον. ὅθεν ϗ αὐτὴ εἰς τὸν αὐτὸν θάνατον κατεδικάσθη, ϗ οἱ εὑρεθέντες ἐν Ῥώμῃ πιστοὶ αὐλωνῖται, κάτοικοι δηλαδὴ τῆς ἐπισκοπῆς τοῦ Μάρτυρος, παρέλαβον ϗ τὰ δύω ἱερὰ λείψανα, ϗ

μυρίσαντες αὐτὰ πρεπόντως ϗ φιλοθέως, τὰ ἐνταφίασαν εἰς δόξαν Πατρὸς Υἱοῦ ϗ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ΄. ὁ Εἱρμός.

Ἡ Κάμινος Σωτὴρ ἐδροσίζετο, οἱ Παῖδες δὲ χορεύοντες ἔψαλλον· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Δίς.

Ὁ ὕψιστος Οὐρανόν σε ἔμψυχον, Παστάδα τε ἁγνὴ χαριτόπλοκον, χρυσόμορφον Πορφύραν, ϗ Παράδεισον ἀνέδειξε.

Στερέωσον τὸν νοῦν μου τρεπόμενον, τὸν λογισμὸν κλονούμενον ἕδρασον, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρᾳ, τῇ σῇ σκέπῃ Μητροπάρθενε.

Τοῦ Ἁγίου. οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Τυράννων ἤλεγξας θράσος, ϗ Βασιλέων ὠμότητα. Καὶ γὰρ μέσον Πυρὸς ἡπλωμένος, παμμάκαρ ἀνέμελπες. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐξέστησαν καθορῶντες, τὰ τῶν Ἀγγέλων Στρατεύματα, Ἱεράρχα τὴν σὴν καρτερίαν· δι᾽ ἧς καταβέβηκας, στεῤῥῶς ἀγωνιζόμενος, τὸν δεινὸν Κοσμοκράτορα.

Μαρτύρων χοροστασίαι, Ἀρχιερέων τε σύλλογος, ϗ Ἀγγέλων πληθὺς εὐφροσύνης, πλησθέντες ἀγάλλεσθε, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ νῦν, τοῦ Ἱεράρχου ϗ Μάρτυρος.

Ἁγίας ῥίζης ὡς ἄνθος, ἐλευθερίας φερώνυμε, ἀπὸ θείας Μητρὸς ἀνεβλάστησας, Καρπὸς ἱερώτατος, μαρτυρικοῦ δι᾽ αἵματος, τῷ Χριστῷ προσενήνεξαι.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων ἁγιωτέρα, τῶν οὐρανίων Δυνάμεων, Χερουβὶμ ἀνεδείχθης, μητροπάρθενε Δέσποινα, Χριστὸν κυήσασα, τὸν Δεσπότην τῆς Κτίσεως.

Ὠδὴ η΄. ὁ Εἱρμός.

Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι, ϗ πᾶσαι Στρατιαὶ, ὡς Κτίστην ϗ Κύριον, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε Λαοὶ, ϗ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Δίς.

Ὡς ἔμψυχος Θάλαμος, ϗ ἔμπνους Ἀλουργὶς, Χλαμὺς ἁλουργόχροος, τῷ παν-

τῷ πάντων Βασιλεῖ, ἐδείχθης Παρθένε, ἡ Πορφύρα ἐξ᾽ ἧς, ἡ σὰρξ συνεξυφάνθη. τῦ Θεανθρώπυ Λόγυ.

Συνέλαβες ἄχραντε, τὸν ἅπασαν δρακὶ, τὴν Κτίσιν συνέχοντα, ὡς Κτίσην ἡ Θεὸν, ἀῤῥήτως ἀφράςως, δἰ ἡμᾶς καθ᾽ ἡμᾶς, Βροτὸν γεγονότα, ἡ ὅ ἦν μὴ ἐκςάντα.

Τῦ Ἁγίυ. Ἐκ Φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ὡς δεκτὸν Ἱερεῖον ὁλοκαυτέμενον, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, Πάτερ Ἀοίδιμε, θείαν ὡς ὀσμὴν, πρὸς ὕψος τὸ ὀράνιον, τὴν εὐχαριςίαν, ἀνέμελπες ἐνθέως.

Πεποιθὼς ὥσπερ Λέων, Ἀνόμυς ἤλεγξας, ἡ πολλῇ παῤῥησίᾳ, Στόματα ἔφραξας, τῶν εἰς τὸν Θεὸν, τῶν ἁπάντων ἡ Κύριον, πάλαι δυσφημόντων ἐχθρῶν ἀθεωτάτων.

Ἀνυψῶν Ἱεράρχα, Πιςῶν τὸ Φρόνημα, ἐταπείνωσας θράσος, ἡ κατεβέβληκας, τῶν εἰς τὸν Θεὸν, ἀσεβύντων κραυγάζων σὺ, σὲ ὑπερυψῦμεν, Χριςὲ εἰς τὺς Αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ὁ Καρπὸς τῆς κοιλίας, τῆς σῆς Πανύμνητε, τὴν τῦ ξύλυ κατάραν, ὑλομανήσαταν, πρόῤῥιζον τεμὼν, ἐν ταὐτῷ ἀνεβλάςησε, τὴν τῆς εὐφροσύνης, Παρθένε Εὐλογίαν.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

Τὴν ζωοδόχον Πηγὴν τὴν ἀέναον, τὴν Φωτοφόρον Λυχνίαν τὴν πάγχρυσον, τὸν Ναὸν τὸν ἔμψυχον, τὴν Σκηνὴν τὴν ἄχραντον, τῦ Οὐρανῦ ἡ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν Θεοτόκον οἱ πιςοὶ μεγαλύνομεν. Δίς.

Ῥεῖθρον τῆς σῆς με κατάρδευσον χάριτος, τῶν συμφορῶν τῷ Φλογμῷ φλογιζόμενον, ἡ δεινῶς τηκόμενον, Πηγὴ χαριτόβρυτε, τὸν ποταμὸν ἡ τεκῦσα τῶν χαρίτων· ἐξ ὗ ὁ πίνων διψήσῃ ὐδέποτε.

Ὡς τῦ Νυμφίυ σε ὡραῖον Θάλαμον, ὡς τῦ Δεσπότυ Παλάτιον ἔμψυχον, ὡς Πορφύραν πάγχρυσον, ἡ τερπνὸν Παλάτιον, τῦ Χριςῦ Δέσποινα πάντων, καθικετεύοντά σε σῶσόν με.

Τῦ Ἁγίυ. Θεὸν ἀνθρώποις, ἰδεῖν ἀδύνατον.

Τεμὼν μαχαίρᾳ, τῶν θείων λόγων συ, τὴν Κεφαλὴν τῦ ψεύδυς, Ἐλευθέριε Ὅσιε, τῦ Χριςῦ παρέσχες τὰ νικητήρια, Πίςει ἡ Ἀληθείᾳ· ὅθεν τιμῶ-

τιμῶμέν σε, ὡς τροπαιοφόρον, οἱ Πιςοὶ ἡ θεῖον κήρυκα.

Ἐκ γῆς ἀπάρας, Σοφὲ τὸ Φρόνημα, τὸ τῆς ψυχῆς πρὸς μόνην, τῦ Δεσπότυ τὴν ἔφεσιν, νοητῶς ἀνύψωσας ἡ πᾶσαν σοφῶς, ὕλην σαρκὸς ἠρνήσω, πᾶσαν εὐπάθειαν, ἡ ἐν ταῖς βασάνοις, καρτερῶν ςεῤῥῶς ἐνήθλησας.

Ῥοαῖς Αἱμάτων, τῆς σῆς ἀθλήσεως, τὴν Ἱερὰν κοσμήσας συ, Στολὴν Ἱερώτατε, εἰς τὴν ἐπυράνιον Σκηνὴν τῦ Χριςῦ, μετὰ τέλος εἰσέδυς, τῦ Μαρτυρίυ συ· ἔνθα μνημονεύοις, ἡ ἡμῶν τῶν εὐφημύντων σε.

Θεοτοκίον.

Ὑμνεῖν τὸν τρόπον, τὸν ὑπερθαύμασον, τῆς ὑπὲρ νῦν ἡ ζώνης συ, κυήσεως Πάναγνε, ἀπορεῖ συςήματα ἁπάντων βροτῶν. Πάντα γὰρ ὑπερέχει, νῦν ἡ διάνοιαν, ἡ νοήσεις πάντων, λογισμῶν ἡ τὴν τῶν λόγων ἰσχύν.

Ἐξαποςειλάριον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς Ἄςροις.

Χριςῷ προσήγαγες Πάτερ, Πιςῶν Ἀγέλας ὡς Ποιμήν. Σοὶ δὲ ὡς ὖσα τῷ Μόσχῳ, ὡς Δάμαλις ἡ τεκῦσα, συνανῃρέθη μεθ᾽ ἧς σε, νῦν Ἐλευθέριε μέλπω. Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Καὶ σὲ μεσίτειαν κόρη, προβάλλομαι Παναγία, πρὸς τὸν ἐκ σῦ γεννηθέντα ὅπως Κολάσεως πάσης, ἀπαλλαγῶ ἡ βασάνων, τῶν αἰωνίων ὁ τάλας.

Εἰς τὺς Αἴνυς. ἦχος, α΄. Τῶν ὀρανίων ταγμάτων.

Τῆς Ἐκκλησίας Προςάτης, Πάτερ γενόμενος, ὡς Εὐανθίας γόνος, τῆς θεόφρονος ὄντως, ἡ Μύςης Ἀποςόλων ὡς ἀληθῶς, πρὸς τὸν Θεὸν ἐπιςρέφεις Λαὺς, τὺς πρὶν ἀφρόνως τὸ σέβας οἷα Θεοῖς, ἀπονέμοντας τοῖς Δαίμοσι.

Τὴν ἱερὰν Ἀμπεχόνην, σοὶ περιέθετο, εἰς Ἱεράρχην χρίσας, ἀγασθεὶς συ τὸ κάλλος, ἔνδον Θεοφόρε τὸ τῆς ψυχῆς, ὁ Θεόφρων Ἀνίκητος, καὶ Οἰκυμένης ἁπάσης θεῖος Φωςὴρ, ἀνεδείχθης Ἱερώτατε.

Τῶν ἐπὶ τέκνων Γυναίων, Πάτερ κηδόμενος, Ἐλευθερίαν δίδως, τῷ ναῷ συ φοιτώσαις. Εὔπλοιαν δὲ πάλιν ἄλλοις θερμῶς, ἐξαιτῦσιν ἐπαίδευσας, ἡ τοῖς νοσῦσιν ὑγιείαν σὺ χορηγεῖς, διαλάμπων ἐν τοῖς θαύμασι.

Τῦ Μαρτυρίυ τὺς ἄθλυς, ςεῤῥῶς ὑπήνεγκας, Ἀδριανῦ μὴ πτήξας, τὰς δρυμείας Κολάσεις, ἔρωτι τῦ Κτίςυ ὅλος ἀλὺς, Ἐλευθέριε Πάνσοφε, ἡ τὴν

τὴν τεκοῦσάν σε σύναθλον προσλαβών, ἀνελήλυθας γηθόμενος.

Δόξα, ἦχος β'.

Ὡς τῆς θείας ἐλευθερίας ἐπώνυμος, τῆς ἱερᾶς Διπλοΐδος Πάτερ κατηξίωσαι, καὶ νεανικῶς τὴν Εὐσέβειαν διδάσκων, τῶν πρακτέων τοὺς λόγους ἡμᾶς ἐξεπαίδευσας. Ὅθεν τὴν μαρτυρικὴν ἔνστασιν ἐκτελέσας, ἐν ἀμφοτέροις Ἐλευθέριε, τὸ καύχημα ἐκληρώσω Χριστόν. Ὢ, μὴ ἐλλείποις πρεσβεύων, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, προεόρτιον· ἦχος ὁ αὐτός.

Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε τῆς Σωτηρίας ἡμῶν, εὐτρεπίζου Σπήλαιον, ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν. Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀκούσατε Ὄρη καὶ Βουνοί, καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας, ὅτι ἔρχεται Χριστός, ἵνα σώσῃ ὃν ἔπλασεν, Ἄνθρωπον ὡς Φιλάνθρωπος.

Δοξολογία μεγάλη, Καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Εὐαγγέλιον Ἱεραρχικόν. Κοινωνικόν. Εἰς Μνημόσυνον Αἰώνιον.

Τέλος τῆς Ἱερᾶς Ἀκολουθίας, τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου. Τῷ δὲ συντελεστῇ τῶν ὅλων Θεῷ, Χάρις καὶ Δόξα εἰς τοὺς Αἰῶνας. Ἀμήν.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΝ.

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΕΥΛΟΓΗΤΟΝ, Τό, Κύριε εἰσάκουσον, καὶ τό, Θεὸς Κύριος· καὶ τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος δ'. Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς.

Τοὺς τῷ Ναῷ σου τῷ σεπτῷ προσφοιτῶντας, καὶ τὴν ἀντίληψιν τὴν σὴν αἰτεμένους, ὡς συμπαθὴς ἐλέησον Παμμάκαρ αὐτούς, νέμε τούτοις ἅπασι, τὰ σωτήρια πάντα, χαίροντας ἀπόλυσον, τῇ τῆς χρείας πληρώσει, μὴ ἀποστρέψοις Ἅγιε κενούς, τοὺς προσφυγόντας εἰς σὲ Ἐλευθέριε.

Δόξα καὶ νῦν, Οὐ σιωπήσωμεν ἀεὶ Θεοτόκε.

Εἶτα ὁ Ν'. Καὶ ὁ Κανών.

Ὠδὴ ά. ὁ Εἱρμός. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς Παῤῥησίαν μεγάλην πρὸς τὸν Θεόν, κεκτημένον ἔρχομαι, σὲ θεόφρον δυσωπεῖν, εὐμενῶς προσδέχου τὰς Λιτάς, ἃς προσάγειν, σοὶ τολμῶ ὑπὲρ τῶν Δούλων σου.

Ἱεραρχίας ἐκλάμψας ταῖς Ἀρεταῖς, Ἱεράρχης γέγονας, Ἐλευθέριε λαμπρός, ἀναφέρων Μάκαρ πρὸς Θεόν, τὰς δεήσεις, τῶν Πιστῶν ἃς καὶ νῦν ἀνάγαγε.

Ὑπ' Ἀνικήτου τὸ Χρίσμα ἀναλαβών, Ἱερεὺς ἀνεδείχθης, ἀξιόθεος Σοφέ, καὶ μεσίτης ἔνθεος ῥωμοῦ, μεσιτεύων, τῷ Θεῷ ὑπὲρ τοῦ Πλάσματος.

Θεοτοκίον.

Φαεινοτάταις ἀκτῖσι πᾶσαν τὴν γῆν, ὁ ἐκλάμψας Ἥλιος, ἐξ ἁγίας σου γαστρός, καταυγάζει Δέσποινα, δι' ὧν, φωτισθέντες, σὲ Θεοῦ Μητέρα

τέρα σέβομεν.

Ὠδὴ γ΄. ὁ Εἱρμός. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ὁ Πάντα βλέπων ὡς Θεὸς, σὲ ἀνάγει εἰς ὕψος, τῆς Λυχνίας τῆς θείας, οἷα Φῶς τῶν Ἀρετῶν, ϗ γέγονας ὁδηγὸς, τῶν ἐν σκότει, μάκαρ Ἐλευθέριε.

Χριστὸν ὃν ἔσχες βραβευτὴν, ὑπὲρ τῆς Εὐσεβείας, ἐναθλῶν ταῖς βασάνοις, αὐτὸν αἴτησαι ϗ νῦν, ἐπηρείας τȣ ἐχθρȣ, ϗ πταισμάτων, λύσιν μοι δωρήσασθαι.

Ὁ κλῆσιν ἔχων ἐκ Θεȣ, ἐλευθέραν Τρισμάκαρ, ἐλευθέρωσον ὄντας, ἐν ταῖς πέδαις τῶν δεινῶν, ϗ δίδȣ πᾶσιν εὑρεῖν, τȣτων λύσιν, Ἅγιε δεόμεθα. Θεοτοκίον.

Ἰδȣ σε πᾶσαι Γενεαὶ, μακαρίζȣσι πίστει, τὴν τὸν ἄχρονον Λόγον, ἐν σώματι χρονικῶς, τεκȣσαν ὑπερφυῶς, ϗ Παρθένον, πάλιν διαμείνασαν.

Κάθισμα. τὰ ἄνω ζητῶν.

Θαυμάτων πολλῶν, ἀνέδειξέ σε Κύριος, τοῖς πίστει θερμῇ, τῷ Ναῷ σȣ προσερχȣσι, Ποιητὴν πανάριστον, ϗ παντοίας Σωτῆρα κακώσεως, ὡς τὸ πάθος αὐτȣ μιμησάμενον. Τὰ πάθη ἐν πάντων Πάτερ ἴασαι.

Ὠδὴ δ΄, ὁ Εἱρμός. Χριστός μȣ δύναμις

Τὴν σὴν ἀντίληψιν, αἰτεῖ ὁ Δȣλός σȣ, τὴν σὴν γνȣς παῤῥησίαν πρὸς τὸν Θεόν. Μέλπει δὲ ϗ κράζει σοι, μετὰ θερμότητος πολλῆς, Πάτερ σῶσον Ἐλευθέριε.

Τὸ πῦρ τὸ ἔνοικον, τὸ πῦρ τὸ ἔνυλον, τὸ τῆς θείας ἀγάπης ἐν σοὶ νικᾷ, τȣτο τὸ ὁμόδȣλον, αὐτὸ ὑπάναψον κἀμοὶ, πρὸς τὸν Κτίστην Ἐλευθέριε.

Χρηστὴν ὁ δȣλός σȣ, ἐλπίδα ἔσχηκε, σῆς τυχεῖν βοηθείας ὢν ἐν δεινοῖς. Ὅθεν ϗ προσέδραμεν, εἰς τὸν Ναόν σȣ τὸν σεπτὸν, Ἀθλοφόρων ἐγκαλλώπισμα. Θεοτοκίον.

Μαρία πάναγνε, παθῶν τὴν σύγχυσιν, τῆς ἐμῆς διανοίας ϗ Πειρασμῶν, ζάλην διασκέδασον, τῆς ἀπαθείας τὴν Πηγὴν, ὡς τεκȣσα Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ ε΄. ὁ Εἱρμός. Τῷ θείῳ φέγγει σȣ ἀγαθέ.

Κατὰ ἀνθράκων σὺ φλογερῶν, ὅλως ἐκτανθεὶς ὑπὲρ Χριστȣ, φλόγας κατά-

κατάσβεσον θλίψεων· τῆς δὲ θείας δρόσȣ τυχεῖν ἐξαίτει θερμῶς, τȣς σὲ προσκαλȣμένȣς ὦ Ἐλευθέριε.

Πολλῶν ἐν βίῳ τῶν ἀλγεινῶν, ϗ τῶν δυσχερῶν ἀπαλλαγὴν, τῷ σῷ Ἱκέτῃ κατάπεμψον. Σὲ γὰρ ἔχων πρὸς τὸν Θεὸν, Προστάτην θερμὸν, αἰτεῖταί σȣ τὴν χάριν τὴν ἀκαταίσχυντον.

Τρωθεὶς τῷ ἔρωτι τȣ Χριστȣ, τὰς ποικιλοτρόπȣς σοι ποινὰς, ὅλως ἐκ ἐπτήξας κράτιστε, εἰδὼς τȣτον Λόγον Θεȣ, ϗ ὄντως Θεὸν, ᾧ πρέσβευε Παμμάκαρ ὑπὲρ τῶν δȣλων σȣ. Θεοτοκίον.

Ὑποφωνȣσι προφητικαὶ, ῥήσεις Παναγία, διὰ πλειόνων συμβόλων τὸν τόκον σȣ, ὧν νῦν τὰς ἐκβάσεις ἡμεῖς θεώμενοι, κυρίως Θεοτόκον, σὲ καταγγέλλομεν.

Ὠδὴ ς΄. ὁ Εἱρμός. Τȣ βίȣ τὴν θάλασσαν.

Ἰδὲ σοι παρίσταται, ὁ σὸς Δȣλος ταπεινὸς, τῶν ἀναγκῶν αἰτȣμενος, τῷ τεμένει σȣ πίστει νῦν προσδραμὼν, τὴν λύσιν ϗ ἄνεσιν, ταῖς πρεσβείαις σȣ μάκαρ Ἐλευθέριε.

Υἱὸς ὡς γενόμενος, ἐξ ὠδίνων γυναικὸς, τῶν τικτȣσῶν προΐστασαι, καὶ παρέχεις ῥᾳστώνην τῶν ὀδυνῶν, βοώσαις σοι πρόφθασον, ϗ κινδύνων ἐσχάτων ἐλευθέρωσον.

Θαυμάτων ἡ σύμπασα, γέμει ἔνδοξε τῶν σῶν· σὲ γὰρ Θεὸς ἐδόξασε, Μαρτυρίȣ τῶν Ἄθλων σȣ τῶν φρικτῶν. Διό με ἀπάλλαξον, τȣ παρόντος Κινδύνȣ πάνυ δέομαι. Θεοτοκίον.

Σαρκὸς πηλικότητι, ἑνωθεὶς ὁ ἐκ Πατρὸς, μονογενὴς ἐν μήτρᾳ σȣ εἷς ἐκ δύω προῆλθε δίχα φθορᾶς, τηρήσας ἀλώβητον, τὴν σεμνὴν Παρθενίαν σȣ Πανύμνητε.

Κοντάκιον, ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκȣσίως.

Τὸν Ἰατρὸν ϗ βοηθὸν ἐν ἀνάγκαις, τὸν λυτρωτήν τε ϗ Σωτῆρα τȣ κόσμȣ, αὐτὸν τῶν ὅλων Κύριον ἱκέτευε, ἅπασι δωρήσασθαι, τὰ αἰτήματα ὅσα, πρόσφορα τυγχάνȣσι, ϗ σωτήρια μόνα, ϗ τῶν πταισμάτων λύσιν ἐξαιτȣ, τοῖς σὲ τιμῶσι κλεινὲ Ἐλευθέριε.

Τὸ ἀντίφωνον τȣ δ΄. ἤχȣ. Προκείμενον. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει ϗ ὡσεὶ Κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχος·

Στίχος. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· προσέχετε ἀπὸ τῶν Ἀνθρώπων. Ἐπιβαλοῦσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, ϗ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς Συναγωγὰς ϗ Φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ Βασιλεῖς ϗ Ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου. Ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς Μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς Καρδίας ὑμῶν, μὴ προμελετᾷν ἀπολογηθῆναι. Ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν Στόμα ϗ Σοφίαν, ᾗ οὐ δυνήσονται ἀντιπεῖν, οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ ϗ ὑπὸ γονέων, ϗ συγγενῶν, ϗ Φίλων, ϗ ἀδελφῶν, ϗ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν· ϗ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ϗ θρὶξ ἐκ τῆς Κεφαλῆς ὑμῶν, οὐ μὴ ἀπόληται. Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν, κτήσασθε τὰς Ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Τὸ στιχηρόν. Ἦχος πλ. β'.

Ἱερεὺς ἐννομώτατος, μέχρι τέλους ἐχρημάτισας Παμμακάριστε. Ἱερουργῶν γὰρ τὰ θεῖα, ϗ ἄρρητα Μυστήρια, τὸ Αἷμα ἐξέχεας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ϗ Θῦμα εὐπρόσδεκτον σαυτὸν προσήγαγες Ἐλευθέριε. Διὸ παρρησίαν ἔχων πρὸς αὐτόν, ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν Ψυχῶν ἡμῶν.

Τό, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου, ϗ εὐλόγησον τὴν Κληρονομίαν σου.

Ὠδὴ ζ'. ὁ Εἱρμός. Δροσοβόλον μὲν τὴν Κάμινον.

Δροσοβόλον μὲν τὴν Κάμινον εἰργάσατο, Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισίν· ὁ Χριστὸς δὲ πυρπολοῦσαν ἔσβεσε τὴν σήν, ϗ Ἔπαρχον ἔπεισε βοᾷν, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ δυρόμενος ὁ Τύραννος οὐκ ἔφριξε, σὲ σώζοντα τὸν Θεὸν ὁρῶν. Γοητείας δὲ τὰ θαύματα λέγων τοῦ Θεοῦ, ἀνάξιος ὤφθη τοῦ βοᾷν, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν τεκοῦσάν σε ἀπέκτεινεν ὁ Τύραννος, προσπλακεῖσαν Μάκαρ ἐπὶ σοί. Οὐρανίους γοῦν νῦν θαλάμους ἔχοντες ὁμοῦ, Φωτίσατε πάντας τοῦ βοᾷν, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτο-

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Θεοτοκίον.

Γονέων ἀπὸ πασῶν σε ἐξελέξατο, Παλάτιον ἀμόλυντον, ὁ οἰκήσας σου τὴν Γαστέρα Κόρη Βασιλεύς, ᾧ νῦν μελῳδοῦμεν εὐσεβῶς, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. ὁ Εἱρμός. Ἐκ Φλογὸς τοῖς ὁσίοις, δρόσον ἐπήγασας.

Ἐκ Φλογὸς τῆς Καμίνου, σῶος ἐξέθορας, ϗ τῷ Πώλων ἐδέθης, Ἅρματι Φέρεσθαι. Ὄντως δ' ὁ Χριστός, δι' Ἀγγέλου σε ἔσωσεν· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὥσπερ σὲ δεδεμένον, Ἄγγελος ἔλυσε, ϗ θηρίων ἀγρίων, στόματα ἔφραξεν· οὕτω νῦν ἡμῶν, πέδας πάσας διάλυσον, τῶν ὑπερυψούντων, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Αὐλῶνος Ποιμένα, ἡ χάρις ἔχρισε ϗ Φωστῆρα τοῦ Κόσμου, πάντες σε ἔγνωμεν. Φώτισον ϗ νῦν, ἡμᾶς Πάτερ, ϗ πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα, Θεὸν ϗ Κύριον, τοῦ θανάτου τὴν ῥύμην, τὴν ἀκαταίσχυντον, ἔστησας ἁγνή, ταύτην ἀπονεκρώσασα. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. ὁ Εἱρμός. Θεὸν Ἀνθρώποις, ἰδεῖν ἀδύνατον.

Θεὸν Ἀνθρώποις, μαθεῖν ἐκήρυξας, τοῖς πρὶν ποτὲ ἀψύχοις, τὴν λατρείαν προσάγουσιν. Ἀλλὰ σὺ μετάνοιαν διδάξοις ϗ νῦν, πάθεσι δουλωθέντας, ϗ ἀπαλλάξειας, πάντας τῶν παγίδων, τοῦ ἐχθροῦ ὦ Ἐλευθέριε.

Πυρὸς λοιμοῦ τε, ϗ πάσης μάστιγος, πάντας πιστοὺς θερμῶς, σοῦ δεομένους ἀπάλλαξον. τοῖς γὰρ σοῖς προσφεύγουσι θερμῶς οἰκτιρμοῖς, λύεις τὰ τῆς ἀνάγκης, ἐπικαμπτόμενος, οἷα τοῦ Δεσπότου, μιμητὴς ϗ δοῦλος γνήσιος.

Ἰσχύς μοι γένοιο, ϗ κραταίωμα, κατὰ παθῶν ἀγρίων, τὴν ψυχήν μου σπαραττόντων μοι. Ἰσχὺς γὰρ ἐξέλιπε φεῦ ἡ ἐν ἐμοί· ταύτην ἀντιμισθίαν, ἐμοὶ δωρούμενος, ὑπὲρ τοῦ παρόντος, εὐτελοῦς σοι μελῳδήματος.

Θεοτοκίον.

Ὡς σὺ οὐδέποτε κεχαρίτωται, ἐκ Γονέων ἀρχαίων, Θεομῆτορ πανάχραντε.

τε. Σὺ γὰρ μόνη τὴν πασῶν ἀσύγκριτον, ἔσχες ἁγιωσύνην, καὶ καθαρότητα. Ὅθεν ὑπεδέξω, τὸν Θεὸν ἐν σοὶ σαρκούμενον.

Τὸ, Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς. Καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Δεῦρο Ἐλευθέριε ἀθλητὰ, τὸν ὕμνον προσδέχου, ἱλαρῶς τε καὶ εὐμενῶς, ψυχῆς μὲν ἀνάγνου, καὶ γλώσσης ἀναξίας· ἐν πίστει δὲ καὶ πόθῳ σοὶ προσαγόμενον.

Σὲ τὸν ἐπαξίως Στέφη διπλᾶ, κατηγλαϊσμένον, Ἐλευθέριε δυσωπῶ, τῆς Ἱεραρχίας, καὶ τῷ τοῦ Μαρτυρίου, παθῶν με πολυτρόπων, δεῖξον ἐλεύθερον.

Χαίροις Ἐλευθέριε ἀθλητὰ, χαίροις Ἱεράρχα, Ἐκκλησίας τῆς τοῦ Χριστοῦ, χαίροις Ἀποστόλων ὁμότροπε καὶ πάντων τῶν σὲ ἀνευφημούντων προστάτα μέγιστε.

Χριστοῦ Ἱερομάρτυς θεόθεν σχὼν, δῶρον τεθλιμμένους, Φερωνύμως ἐλευθεροῦν, ἀπάλλαξον δή με, θλίψεων δέομαί σου, μελλόντων δοὺς ἰσχύν μοι, τῶν νῦν ἀνέχεσθαι.

Σὺν Ἐλευθερίῳ ἀνευφημῶ, τῆς ἀθανασίας, τὸν Φερώνυμον ἀληθῶς, τοὺς ἱεροάθλους, Χριστοῦ κοσμολαμπτῆρας· κινδύνων με παντοίων, σώζοιτε Ἅγιοι.

Εἶτα, Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ Στρατιαὶ, καὶ Αἴτησις Μεγάλη,

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ